

PARERGA.

I.

Uti Juramenta non intelliguntur, nisi præsupponatur simplex aliqua promissio, saltem tacita, quæ suam inde certitudinem consequitur; ita verbum nullum, nulla simplex dictio, certam intellectui auscultanti notionem gignit, nisi cum aliâ vel aliis contexatur.

II.

Quisque tenetur, quoad nudam intelligentiam, accipere verbum aut phrasin in eâ significatione, quam enuncians aut ex p̄tē prius definivit, aut ex contextu, secundum consuetum eorum qui de tali materia tractant, loquendi modum, facile colligendam quasi tacite supposuit. Quod si minus commodam aliis significationem voci s. phrasī positā sic imposuit, accusari potest in judicio grammaticalī, non in logico, multò minus in morali, nisi prohibita sit Phrasis, quod scandalum eā præbeat in civitate.

III.

Cardinales animi virtutes, mediocritatem, i. e. debitam quantitatem in cognitione vel acquirendâ vel adhibendâ præscribentes apud Latinos congruo nomine, an & exercitio? carent. Germanis altera die Lernwillingkeit / daß man sich gern freissen läßt; altera die Gedächtsamkeit / das man bedacht sam in Anbringung der Wissenschaft verfähret / appellari posse videtur. Qui commodiora vocabula invenerit, quæ so nobis communicet.

Coll. diss. A 232 misc. 24